

"I TI BI BILA TAJNICA UN-A?"

OSRAMOTIO PUSI KU: 'Poslušaj pri u o mom djedu... Nadam se da je ne e pro itati moja majka'

Autor: S. Vu kovi Ponedjeljak, 08. Velja a 2016.

"Poubijali su sve, osim mog djeda, jer treba je netko za primjer, a gdje eš boljeg od ustaškog asnika. Jedna je partizanka svezala mog djeda za konjski rep. Od mog sela, epelovca pored ur evca prema zapadu sve do iznad sela Sveta Ana, nekih 10-tak kilometra, vukla ga po selima i Bilogori, po šljunku, šumama, možete misliti kakve je muke prolazio i na što je mogao li iti", ispri ao je Šeki.

Predsjednik Udruge hrvatskih branitelja RH, Dražen Šemov an – Šeki, teško je podnio izjavu Vesne Pusi koja je u njemu pokrenula pravu lavinu davno potisnutih sje anja. Osim za Dragovoljac, pri u je podijelio i s nama:

“Kada potpredsjednica hrvatskog Sabora, drugarica Pusi dade ovakvu izjavu: “Svatko tko je ubijen bez su enja nije nevin, ve mu samo sudskim procesom nije dokazana krivnja”, onda se valja zabrinuti tko nam predstavlja državu i na koji na in bio sprovodila kazneno procesno pravo. Pitam se, znali za me unarodne konvencije, Ženevsku konvenciju ili se ipak svodi sve na „prijeki vojni sud“, po skra enom postupku. Kada bi toj njezinoj “logici” kažnjavali sve one kojima nije dokazana krivnja pred sudom, zašto bi onda sudovi i postojali? Nešto što se dogodilo u davnoj povijesti, aktualna je tema ovih dana, više dokaz tko je ustaša u Hrvatskom Saboru i Vladi. E pa drugovi iz Komiteta, pod vašom vladavinom komunista poubijano je više Hrvata bez dokaza, nego što je stradalo ljudi u Domovinskom ratu. Kao osoba koja se bavi politikom, morali bi poznavati i odre ena prava, pravo na pravi no su enje i pravo na obranu. Pa jeste li drugovi partizani dali u Bleiburgu i Bleiburškom putu na tisu e nevino poubijanih ljudi, odre ena ljudska prava. I ti bi drugarice Pusi bila tajnica UN-a? S tvojom reputacijom i mišljenjem, a ovo je govor mržnje, bolje da te nisu ni kandidirali.

Vjerojatno ogor en, ne vjerojatno, ve sigurno, pitam te drugarice Pusi je li ovo pravedno i pravi no? Pri a koja mene osobno dodiruje, ne znaju je mnogi, jer poštujem neke odluke. Odluku svoje majke, koja je u životu uvijek poštena i ne mrzi nikog, a imali bi pravo. Kakvo je ta vaša krivnja dokazivana bez suda, bojim se i pisati ono što je zadesilo moju obitelj, rodbinu po majci. Iz II svjetskog rata, niti jedan muškarac nije ostao živ. Mislio sam da ovo ne u nikad javno obznaniti, ali drugarice Pusi i ostali ideološki drugovi koji mrzite sve što je hrvatsko i pretvarate u ustaštvo, pukao sam na ovo. To vam je prolazilo ne kažnjeno 45 godina, a takvu ideologiju nastavljate i danas.

KAO MALOM, NIJE MI BILO JASNO ZAŠTO NEMAM UJAKA, STRICA...

Kao klinac sa sela, pomalo nestašan i znatiželjan, ro en za vrijeme komunizma, nešto mi nije bilo jasno kako to moja mama nema brata, sestru, ujaka, strica.....Jednom igraju i se, u ambaru, u drvenoj komodi, pronalazim zamotanu kutiju. Po prirodi kakav jesam, normalno da sam morao istražiti što se unutra nalazi. Našao sam podosta slika, neke vojske u nekim udnim odorama. Što pojedina no što skupno, ali to nisu partizani. Još premlad da bi znao da su postojali i ustaše, mada se o tome šaptalo ili bi koji pijani susjed o tome šap u i pri ao s mojom bakom. Ipak premalo godina da bih shvatio što oni govore. Uzeo sam te slike i ushi en ušao u ku u, zvao mamu i baku, izdvojio sam jednu sliku i pitao je li to moj djeda? Crne kose, visokog ela, gustih obrva, pravi vojak, no na glavi nije imao kapu sa zvijezdom petokrakom, jer u to vrijeme to je tako moralo biti. Nisam dobio batine, ali su me ukorile da te slike ne smijem dirati niti govoriti o tome, te su mi iste uzele, no priznale su mi da je to moj djeda. Godine su prolazile, pomalo sam s vremena na vrijeme tražio te slike, jer imao sam i više znanja tko su bile ustaše, etnici i partizani. Nisam ih pronašao, dobro su ih sakrile, no u meni je uvijek bio neki nemir i želja da ponovo vidim te slike. Susjed Vinko, koji je prošao logor, susjed Pavle iji brat je bio isto ustaša, još neki ljudi znali su govoriti o sudbini moga djede, ali i njegove bra e, bra e moje bake, a ja sam to upijao.

I tako sam doznao da su svi moji preci bili ili u ustašama ili domobranima. Dogodila im se sudbina kako drugarica Pusi govori. Imali su krive odore na sebi. A jesu li što našao u inili nije bitno, tko je to uop e pitao ili je to bilo važno? Krajem rata, kada su ve partizani naveliko hrlili prema Zagrebu, moj djeda, ustaški asnik s nekolicinom sumještana i svojom bra om i brati ima, nakon jedne bitke sakrili su se van sela u jednu zemunicu i ekali da pro u partizani. No selski dušobrižnici otkucali su mog djedu i sve ostale. E sad drugarice Pusi dolazi na vidjelo partizansko su enje. Poubijali su sve, osim mog djeda, jer treba je netko za primjer, a gdje eš boljeg od ustaškog asnika. Govorili su da je to bio „Vojvo anski korpus“, pa je tako jedna partizanka svezala mog djeda za konjski rep. Od mog sela, epelovca pored ur evca prema zapadu sve do iznad sela Sveta Ana, nekih 10-tak kilometra, vukla ga po selima i Bilogori, po šljunku, šumama, možete misliti kakve je muke prolazio i na što je mogao li iti. Zastali su iznad sela Svete Ane, ako je to sre a, našao se jedan partizan iz susjednog sela. Prepoznao je mog djeda i da mu skрати muke ispalio mu metak u elo. Samilosni hitac. To je pravedna osuda??????

ESTO SAM PITAO MAJKU: GDJE DA DJEDU ZAPALIM SVIJE U?

Godine su prolazile, ja te slike nisam zaboravio, niti pri u oko mog djede. Baka se nikad nije udavala, a moja mama nikad u životu nije vidjela svog oca, ja svog djedu. Došao je Domovinski rat, a ja sam vršio pritisak na svoju mamu da prona emo djedin grob i da napravimo spomen plo u, jer bilo je još živih koji su znali gdje je zakopan. Ipak, popustio sam, jer je to za moju majku bila gorka tema i svaki put kad bi ja spominjao tu pri u ona je neizmerno plakala i molila me da to ne inim, jer ju to boli. I da se još vratim u svoje djetinjstvo, znao sam pitati mamu, za Dan mrtvih, gdje da zapalim svije u za svog djeda? Nakon mnogo godina sam shvatio zašto me slala na spomenik poginulim u NOB-u. Bila je to simbolika.

I sada drugarice Pusi , odgovorite vi meni je li to humano postupanje, je li moj djed imao pravo na su enje ili je samo kriv što je bio ustaša? Je li zaslužio da ga mlada partizanka vu e konjem, za primjer drugima kako e pro i. Ako ve željeti pri ati o krivnji, osudama, presudama, krenite iz svojih tzv. antifašisti kih redova, jer ja bih vrlo rado za ovakve maknuo ovaj „anti“. Svaka ast pojedincima koji su ratovali za slobodu, ali nisu podlegli pod komunisti ku ideologiju.

A vaš nekadašnji idejni vo a, drug Tito, ne znamo je li iz Kumrovca ili Rusije, nije su en, ali njegov totalitarni režim osu en je. Rezolucija Vije a Europe 1481 (2006) o potrebi me unarodne osude zlo ina totalitarnih komunisti kih režima. Hrvatski sabor je ve 2006. godine, kao svojevrsni odjek Rezolucije 1481, donio vlastitu deklaraciju o osudi zlo ina po injenih tijekom totalitarnog komunisti kog poretka u Hrvatskoj

1945.-1990. (dokument objavljen u "Narodnim novinama" br. 76/2006). U narednom razdoblju se na Rezoluciju 1481 povremeno spominje, iz redova intelektualaca i političara koji nisu ljevičari. Političari iz redova ljevičarskih stranaka i ljevičarski intelektualci tu temu, međutim, izbjegavaju spominjati. I nemojte se onda pitati zašto ste jedva izabrani za potpredsjednicu Hrvatskog državnog sabora, poklonite se žrtvama komunističkog režima. U Bleiburgu je, ne veličanje ustaškog pokreta, već sjećanje na sve žrtve komunističkog režima. Moj djed nema grob, ali zapaliti ga mu svijećaju u Bleiburgu, jer tamo su izdani Hrvati i svi oni koji nisu nosili zvijezdu petokraku. Zašto onda vi ljevičari slavite Dan ustanka u Srbu, a jako dobro znate da je tamo bio etnički pročišćenje nad Hrvatima. Nikakvog ustanka tamo nije bilo, već klanje i masakar, zato se treba odustati od takvih pokroviteljstava krivotvorina hrvatske povijesti. Za kraj i drugarica Pusić, njen brat, Milan i svi vi ostali, kad iznosite laži o Bleiburgu, o kolektivnoj krivnji svih Hrvata, kada ne govorite istinu o Golom otoku, sjetite se da nekome nanosite bol. I nadam se da ovo neće pročitati moja majka, jer i meni samom je bilo teško opisati vaš „anti-fašizam“.

Dražan Šemovčan – Šeki

Autor: S. Vučković Ponedjeljak, 08. Veljača 2016